

רמות השבים
עאון הכפר

היליין 67
ספטר 2018

אקראת הבחירות

וצהר העלון

תושבים יקרים,

עלון הכפר משלים בקרוב 6 שנים להיווסדו וחווה בימים אלו את מערכת הבחירות השנייה בתקופת קיומו.

העלון נוסד במטרה להוות פלטפורמה לשיח ציבורי בין התושבים, לצד כלי להעברת מידע מוועד היישוב וממשרתי ציבור אחרים בעניינים הנוגעים לחיי הכפר. העלון הוא כלי משלים לשיח הציבורי הקיים בערוצים אחרים ויתרונו הוא בנגישותו המודפסת לכל בית ברמות השבים.

הבחירות הן תמיד תקופה רגישה שבה מצופה מוועדת עלון הכפר לנהוג במשנה זהירות בכל הקשור לכללי הפרסום ולשוויון הזכויות.

בחודש יוני פנתה קבוצת תושבים באמצעות עלון הכפר בכל קורא להצטרף לרשימה שאותה רצו ליזום באותה עת, תוך הגדרת נושאים אשר יהיו בראש מעייניהם. קבוצה זו הפכה לימים לרשימה רשמית לבחירות הקרובות.

בחודשים שלאחר מכן ועד לסגירה הרשמית של הרשימות לוועד המקומי ולמועצה, הופקו שני עלונים נוספים (גיליונות יולי ואוגוסט) שבהם לא היה גורם נוסף אשר פנה לתושבים מעל גבי העלון בקול קורא דומה.

כעת, לאחר שנקבעו הרשימות לבחירות, החליטה ועדת העלון לאפשר להן להביא את דברן לציבור. ההחלטה קובעת שכדי לאפשר הזדמנות שווה לכל הרשימות, בגיליון הנוכחי (גיליון ספטמבר) תפורסם רק הודעה מקדימה זו ולא תופיע תעמולת בחירות. במקום זאת, יופק ב- 18 לאוקטובר גיליון בחירות מיוחד, אשר יהווה במה שוויונית לכל אחת מהרשימות לוועד המקומי ולמליאת המועצה, להציג את עצמן בפרסום שלא יעלה על שלושה עמודים לכל רשימה. גם מועמדים לראשות המועצה יוכלו לפרסם את דבריהם בגיליון זה לפי אותם כללים.

הפרסומים יודפסו בעלון ללא שיח ותגובות. כיוון שכך, עליהם להיות ענייניים וללא פניות או השמצות אישיות כלשהן. פרסומים שלא יכתבו על-פי כללים אלו לא יכללו בעלון.

החומר לגיליון הבחירות צריך להישלח למייל העלון (alon.ramot.hashavim@gmail.com) עד יום א', 14.10.18, בשעה 12:00.

גיליון אוקטובר היוצא ב- 25.10, מספר ימים לפני הבחירות, לא יכלול עוד פרסומים מטעם הרשימות לבחירות אך יאפשר את השיח הציבורי שעבורו הוקם העלון. הגיליון יהיה פתוח לדעות של תושבים בהתאם לכללי הפרסום, כפי שירוענו עבורכם לאחר רשימה זו.

חשוב להדגיש שכיוון שבעלון האחרון לא תינתן במה למועמדים עצמם, על התגובות של התושבים לעסוק בגופם של הנושאים השונים ולא בגופם של המועמדים, שכן לאחרונים לא תהיה זכות תגובה, בשונה מכללי הפרסום שבשגרה.

אנו מאחלים לכולם תקופת בחירות מכובדת ומכבדת והכי חשוב - צאו להצביע!!!

כללים לפרסום:

עלון הכפר נועד להוות במה פתוחה ומעניינת, שבה מוזמנים כל התושבים להביע את עמדתם בסגנונם האישי לפי הבנתם, אך תוך הימנעות מהשמצות אישיות ופרסום לשון הרע. להלן כללי הפרסום בעלון:

1. העלון הוא אמצעי חשוב לשיח ציבורי. כל תושב שיש לו עניין בנעשה בכפר מוזמן לפרסם רשימות בעלון. למעט חריגים שיאושרו על ידי ועדת העלון, אורך רשימה לא יעלה על 600 מילים.
2. הפרסום בעלון נועד לתכנים שיש בהם עניין לציבור. במקרים של מחלוקת בעלת אופי פרטי, ובכלל זה מקרים של אי הסכמה באשר לאופן הטיפול של בעלי תפקיד בכפר בעניין הנוגע בעיקרו למשפחה מסוימת, יש להסתפק בהחלפת מסרים באופן פרטי או בדיווח לוועד.
3. יש להימנע מהשמצות אישיות ברשימות הנמסרות לפרסום בעלון. לא כדאי לנקוט בסגנון שבו המחבר לא היה מעז להשתמש בשיחה בעל-פה עם האדם שאליו מכוונת הביקורת.
4. ועדת העלון תמנע פרסום רשימות שיש בהן התייחסות ביקורתית למעשיהם של אנשים ספציפיים, בטרם ניתנה לאנשים אלה הזדמנות נאותה להגיב לדברים באותו גיליון שבו מתפרסמת רשימת הביקורת. לאנשים אלה תינתן גם הזדמנות נאותה לבקש מוועדת העלון שלא לאשר את פרסום הרשימה, והוועדה תחליט בעניין.
5. רשימה לעלון תתפרסם בצירוף שם מחברה. לא יפורסמו רשימות בעילום שם.
6. המטרה היא כאמור לקיים במה פתוחה ומעניינת, בטעם טוב ומבלי לפגוע באנשים או להלבין את פניהם ברבים. מעבר לכל אלו, כל אחד ואחת מכם מוזמנים להציע רעיונות לשיפור פני העלון ולתרום להעשרת התרבות הקהילתית.
7. נשמח כמובן לקבל בכל עת תגובות וביקורות על החלטותיה של ועדת העלון.

סיום קדנציה

(א"ס רוסן, רא"ל הוועד היזא)

חמש שנים חלפו מאז נבחר הוועד הנוכחי ועתה ייבחר וועד חדש. זה זמן טוב לסקור את הנעשה: יש שיקראו לזה סקירה ואחרים הספד. הסקירה שלי היא אישית מבלי להמעיט בתרומתם הרבה של חברי הוועד או אחרים בנושאים מגוונים.

השיקול היחיד בגינו נעתרתי לתושבים שביקשו ממני לכהן כראש הוועד המקומי היה חרדתי הגדולה משינוי הצביון הכפרי המיוחד שלנו, והפיכתנו לפרבר של הוד השרון. לכך הקדשתי את מרבית מאמציי. אין לי כל אינטרס נדל"ני באשר הוא. כשנכנסתי לתפקיד עדיין נשאתי במשרה מלאה ובהמשך חלקית. אבל נרתמתי ברצון כדי לשמור על רמות השבים וצביונה המיוחד. כל ניסיוני הקודם לא הכין אותי לפרשת בית הכנסת. הרפש, הכעס, האינטריגות והתככים הפתיעו אותי וגבו ממני מחיר עצום גם של זמן וגם נפשית. לצערי גם התוודעתי לכל חוללי השלטון המקומי. בעיניי שני נושאים שלטו בסדר היום ותפסו את מירב הזמן שלי: תכנית המתאר ובית הכנסת (נושא שנכפה על כולנו).

תכנית המתאר:

העיקרון הבסיסי והשיקול הכמעט יחיד הוכתבו ע"י חוקי התכנון של מדינת ישראל. הבחירה הייתה בין להיחשב כ-"כפר מוגן" או להיחשב כ-"מתחם עירוני". אין מצב באמצע. לפי תמ"א 35 (החוק הקובע את מסגרות התכנון) לו היינו מתחם עירוני (כדוגמא כחלק מהוד השרון) הצפיפות המינימלית בבנייה צמודת קרקע היא 6 יחידות לדונם. אפשר להתווכח אם רמות השבים עודנה כפר אבל לדעתי הרוב המוחלט של התושבים יראה בשש יחידות לדונם הרס טוטלי של מרקם הכפר. יש ים של פרטים בתכנית המתאר אבל עקרון שמירת הסטטוס של "כפר מוגן" נשאר המכריע לאורך כל הדרך. שמירה על העיקרון חייבה עמידה על המשמר גם בפני אלה שרצו לגרוף את המירב מהקרקע שברשותם ללא התחשבות בעתיד הכפר (גם אם באצטלה של קרקע לצאצאינו) וגם בפני אלה שרצו שתכנית המתאר תתקן את עוולות העבר. מול הקבוצה הראשונה היה לי קל יחסית לעמוד. מול הקבוצה השנייה ובמיוחד את בעלי הקרקע בשכונת התרנגול היו לבטים רציניים והיה קשה יותר. במהלך העבודה על תכנית המתאר קיימנו מפגשים עם כ-120 תושבים ובעלי עניין. ההשקעה בזמן שנדרש לשמוע ולהסביר הייתה אדירה. כמובן היו לא מעט איומים בנקיטת אמצעים משפטיים אבל לרוב השיחות התנהלו בנימוס אם כי בתקיפות.

בית הכנסת:

סוגיית בית הכנסת העמידה בפני הוועד ובפניי אישית בעיה מסוג אחר. איך אפשר לקבל החלטה לטובת הכפר בלי להתייחס לשאלה הלאומית של דת לעומת דמוקרטיה? לאורך ההיסטוריה של המדינה שרר מתח בין "מדינה יהודית" לבין "מדינה דמוקרטית" ורבים, כולל אותי, חוששים מפני כרסום העיקרון הדמוקרטי היום. כמו בזירה הלאומית גם אצלנו הדעות התלהטו. במהלך יותר משנה נראה היה לי שכל תושב רצה להביע את דעתו ולהציע פתרון. אני מעריך שבתקופה של מספר חודשים השקעתי כעשרים שעות בשבוע בהקשבה ובניסיון להרגיע. הלוואי ונושאים אחרים היו מעוררים כזאת מעורבות. הכעס והשנאה לא ידעו גבולות. תקופה זו גבתה מחיר אישי והיא הסיבה העיקרית שלא שקלתי לרוץ לכהונה נוספת.

עמדנו בפני עמותת בית הכנסת שדגלה בחשיבות "הקהילה" ללא קשר לטובת הכפר, עובדה בולטת במיוחד כאשר חלק נכבד מ"הקהילה" למעשה בא מחוץ ליישוב. קיבלו עידוד לפילוג בתוך רמות השבים ע"י עמי כהן, שמעולם לא היה הרב הנבחר של רמות השבים. עמי מנסה להמיר את דתו של כל יישוב חילוני בעיניו. למעשה טובתו של הכפר לא עניינה אותם כלל. מנגד עמדו המתנגדים שהביעו תרעומת בפני כל סממן של דת, ונעשו חרדים לחילוניותם.

בעיניי ההחלטה הייתה חייבת להיות מבוססת על טובת הכפר בלבד. כיישוב חקלאי היינו בין הראשונים במדינה (לפני כמעט 80 שנה) להקים בית כנסת, ובית הכנסת בתוך בית העם שירת יפה את הכפר, בעיקר בחגיגות בר מצווה ובחגי תשרי. סגנון התפילה, הגמישות בנהלי הדת והחופשיות בה התנהלו התפילות התאימו לתושבים. בשנים האחרונות זה השתנה. איך ולמה, אשאר את זה לחכמים ממני. אני רק יכול להגיד שהשינוי גורם לי צער רב. בסופו של דבר הוועד הצביע על הקמת בית כנסת עצמאי בעיקר כדי להוציא את התפילות ואת הפעילות הדתית אל מחוץ לבית העם ולהחזיר את המבנה המרכזי ביישוב לכלל התושבים.

עכשיו עלתה שאלת התכנון. התכנית הראשונה שהוגשה ע"י עמותת בית הכנסת הייתה של 1000 מטר עם גג רצוף של עוד 400 מטר. הוא כלל כיתות לימוד ודירה לרב. דהיינו מרכז הדת הגדול ביותר בשרון. הוועד הצביע על מבנה של 150 מטר. בתוך הקלחת הזאת החליט דר' מוטי דלג'ו לבחוש. כמות השקרים, הרמאויות וההסתרות עברו כל גבול. בסופו של דבר דלג'ו הרים ידיים ואמר לי "תפתור אתה את הנושא." כמובן במילים מכובסות יותר. אני מאמין שהתכנון הסופי הינו מכובד ובמידות המותאמות לתושבי רמות השבים.

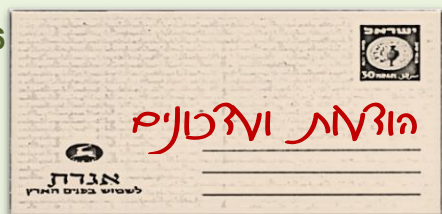
מעבר לשני הנושאים הללו כמובן הייתה הפעילות השוטפת אבל תקצר היריעה מלהזכיר את מגוון הנושאים הגדול שהוועד מטפל בהם.

ואולי, בסופו של יום, הבסיס הוא אנשים. הכרתי מחדש או לראשונה הרבה תושבי הכפר ולא מעט עורכי דין, לפחות בכתב. הכפר הוא יפה ומיוחד אבל בהעדר תקציבים זקוק להרבה מתנדבים על מנת לשמר את היופי בו. לצערי שמעתי אמירות כמו "חברי הוועד הם אוכלי חינם" ו-"אני משלם מיסים ומגיע לי" ו-"למה אתם חברי וועד?". לעומתם פגשתי נכונות להתנדב ולתרום לטובת הכפר, בראש וראשונה ע"י חברי הוועד. היו גם רבים שיעצו, לפעמים כדי לתרץ מדוע אינם לוקחים חלק פעיל בכפר אבל לפעמים בעלי עצה יקרה וחשובה.

עתיד הכפר תלוי רק בנו. אם נשמור עליו הוא ישגשג ויהיה בית שכולנו נתגאה בו.

אני מאחל לוועד שייבחר הצלחה רבה ומבטיח לעזור ככל שאוכל.

הודעה בדבר דרכי הצבעה לאנשים המוגבלים בניידות

גב/ עידית סודרי,
מנהלת הבחירות למועצה אזורית דרום השרון

1. אדם המוגבל בניידות* ששמו כלול בפנקס הבוחרים של אחד מיישובי המועצה האזורית דרום השרון, רשאי להצביע בכל קלפי שנקבעה כמותאמת למוגבלי ניידות כלהלן:

מקום הקלפי	מען הקלפי
קבוץ אייל	מועדון הכביסה
אלישמע	המועדון הקטן-יד לבנים
גבעת חן	מועדון בית העם
גן חיים	מועדון תרבות
גני עם	בית העם
גת רימון	בית הראשונים
חגור	מועדון נוער חדש מול המזכירות
חורשים	אולם כינוס-חורשים
ירחיב	מועדון ותיקים
ירקונה	בית העם
כפר מלל	מועדון נוער
כפר סירקין	בית הקשיש ליד המזכירות
כפר מעש	מועדון קשישים
מתן	בייס ממלכתי
נוה ימין	מועדון פיס לנוער
נוה ירק	מועדון גדול(החדש)
נחשונים	מועדון יחד
ניר אליהו	מזכירות
נירית	ספריה ליד המזכירות
עדנים	מזכירות
צופית	מועדון פיס לנוער
צור יצחק	בית ספר בית חינוך צור יצחק
רמת הכובש	מועדון לחבר
שדה ורבורג	בית העם
שדי חמד	מועדון חברים ע"י המזכירות

2. אדם המוגבל בניידות המצביע בקלפי לאנשים מוגבלים בניידות יזדהה בפני מזכיר ועדת הקלפי, ויקבל 3 מעטפות הצבעה:

- מעטפה צהובה להצבעה לראש המועצה האזורית.
- מעטפה לבנה להצבעה לרשימה למועצת המועצה האזורית
- מעטפה כחולה להצבעה לרשימה לוועד המקומי ביישוב (או לנציגות)

3. הבוחר יכניס מאחורי הפרגוד פתק הצבעה צהוב אחד לראש המועצה האזורית למעטפה הצהובה, פתק לבן אחד למועצת המועצה האזורית למעטפה הלבנה ופתק הצבעה כחול אחד לוועד המקומי למעטפה כחולה, באופן שהפתקים לא ייראו מחוץ למעטפות.

4. הבוחר יחזור למזכיר ועדת הקלפי ויקבל ממנו מעטפת הצבעה חיצונית. הבוחר יכניס את שלוש מעטפות ההצבעה למעטפה החיצונית ומזכיר ועדת הקלפי יציין על גבי המעטפה החיצונית את פרטי הבוחר. הבוחר יטיל את המעטפה החיצונית, לעיני ועדת הקלפי, לתוך הקלפי.

"אדם המוגבל בניידות" – אדם שמפאת מצבו הגופני הוא מוגבל בניידות ומסיבה זו אינו יכול להצביע במקום הקלפי ששמו כלול ברשימת הבוחרים שלה.

חוג חדש

משחקי חשיבה

לילדי גן חובה – כיתה ב'

יתקיים בחדר ותיקים

בימי שני בשעה 17:00-18:00

לפרטים והרשמה: אהוד גולדברג 054-2441007

מועדון ההרצאות של יום רביעי

אוריאן פריזמן

ב-3 באוקטובר החלה שנת ההרצאות והאירועים 2018/19 בחדר הוותיקים. **מרים לוטם** שנשאה בעול בחמש-שש השנים האחרונות העבירה את שרביט הניהול לדור הצעיר מ-80. זו הזדמנות, לא ראשונה ובוודאי לא אחרונה, להודות לה על פעילותה המבורכת מה גם שהיא שותפה בכירה לארגון ההרצאות עד סוף 2018.

שאר הצוות שארגן את הפעילות אשתקד ימשיך והוא כולל את אביגיל שרת הכספים, דניאלה אשר על הבית ונושאים חשובים אחרים, כרגיל אריאלה שפועלת לטובתנו מאחורי הקלעים והוועד בניצוחה של אורלי המזכירה שמשדרגים לרווחתנו את הציוד והריהוט במועדון. למען שמירת המתח ייאמר שיש תומכים נוספים שהתנדבו לעזור ופעילותם תיחשף בבוא העת.

בואו בהמוניכם, אנחנו אמונים על השוויון ומתחייבים לא להדיר נשים או צעירים. לפי ההיגיון וניסיון העבר יש ערך חברתי למפגשים תוך ובין דוריים במועדון, נקווה שהוא יתממש.

אנחנו מבטיחים שנפעל כדי שיהיה נעים ומעניין וכדי שהנושאים יהיו מגוונים. אתם מוזמנים לבוא לפי העדפותיכם וגם להזמין נושאים שעשויים לעניין אתכם ומשתתפים אחרים. הכתובת לקשר בעניין זה, או בכל נושא רלוונטי אחר היא בדוא"ל - uri-e-l@012.net.il או פניה בכל דרך אחרת לדניאלה או אוריאן.

כשומרי מסורת ההתכנסות גם בשנה זו תתחיל ב-17.30 וההרצאות תתחלנה ב-18.00. ננסה גם לחדש. יהיה מקום בחמש הדקות שלפני ההרצאה לספר על אירוע אמיתי או סיפור קצר, רצוי הומוריסטי. מי שמעונין לתרום בדרך זו למפגש מוזמן לעדכן אותנו מראש על נכונותו עפ"י פרטי הקשר דלעיל.

המפגשים הצפויים בהמשך חודש אוקטובר:

תאריך	שם המרצה	נושא ההרצאה
17.10.18	מר סער קדמון	במסגרת הנושא בגידות של מרגלים - מה מביא אדם לבגוד בכל היקר לו ולשתף פעולה עם האויב?
31.10.18	מר יפתח צלניקר	במסגרת הנושא עליית הלאומיות החדשה באירופה האם הפליטים הם הסיבה היחידה לעליית המפלגות הלאומניות?

התכנסות בחדר ותיקים בשעה 17:30,

ההרצאה בשעה 18:00

כולם מוזמנים !!!

סוף עונת הרחצה אופיר אלתמן, יו"ר רמות הבריכה

עם סיום עונת רחצה מוצלחת ומהנה, נטולת תקלות ואירועים חריגים ועתירת מתרחצים מרוצים, ברצוני להודות לחברי עמותת הבריכה אברהם נדל, ענת קבילי, דקל אביסדרס, ארז מי רז ועמית לשם על ההשקעה, רוח ההתנדבות והתרומה הסגולית לפיתוח הבריכה ולשיפורים בתשתיות ובמדיניות.

תודה והערכת ענק לצוות הפעיל בבריכה שטרח והקפיד על שירות למופת, אחזקה נאותה ובטיחותית ומתן מענה לכל ענין שנדרש לו :
לנירה ואביגיל אשר על הקופה וקבלת הפנים, למצילים ניקולאי וגל, למתחזקים מישה ופיטר ולמדריכי השחייה המיומנים שהנביטו והצמיחו דור שחיינים צעיר.
תודה לאריאלה ולאורלי שתומכות ומסייעות בהיענות רבה מאחורי הקלעים.

כל אלו בניצוחו ובניהולו האיכותי, המקצועי, המחויך והנעים של מיכאל ויסמן שמוביל בפועל את העניינים שנים ארוכות במסירות ראויה לציון ובאכפתיות יתרה.

כמובן שנמשיך להפיק לקחים, לייעל, לשפר לאור משוב ורעיונות שעולים מקרב המתרחצים.

מיכאל ויסמן

עדכונים

תושבים יקרים,

בימים אלו אנו נערכים לפתיחת שנת הפעילות תשע"ט ב"לול רמות השבים". חודש ספטמבר הוקדש כולו להכנת הצוות (השכבה הבוגרת). בקרוב יצטרפו לפעילות גם חניכי השכבה הצעירה. אנא שריינו את מועדי הפעילויות הקרובים:

- פעולה ראשונה לשכבה הצעירה – "חפש את המדריך" – יום ג', 9/10.
- מפגש הכנה לחג המעלות לחניכי השכבה הצעירה – יום ו', 12/10, 15:00.
- חג המעלות – 13/10 בשעה 18:30, כל התושבים מוזמנים!!! מקווים לראותכם.
- טיול פתיחת שנה תנועתי יתקיים בשישי שבת 26-27/10.

בנוסף:

ביום ד', 3/10, בשעה 20:00 תתקיים אסיפת הורי ד', לקראת הצטרפות השכבה ל"לול".
ביום א', 21/10, בשעה 20:30 תתקיים אסיפת הורי ז' לתכנון פעילות "שנת בר מצווה".

הורים שילדיהם לא לקחו חלק בפעילות ה"לול" בשנה שעברה, ומעוניינים להצטרף לפעילות השנה, מוזמנים ליצור איתי קשר בהקדם!

בברכת שנת פעילות מוצלחת לכולנו,

נד אסקי

רכז הנוער רמות השבים

נייד: 054-7715821

מייל: לול רמות השבים האיחוד החקלאי <lool.noar@gmail.com>

אופנה בכפר - חבט אא העבר תערוכה חדשה ב'שביל התערוכות'

אלון ראם

בשעת בין הערביים של יום שישי ה- 14.9.2018, החלו מתקבצים אט, אט, ותיקי היישוב וביניהם גם פחות ותיקים וצעירים אחדים. המתכנסים נעצרו על 'שביל התערוכות', להתבונן בתמונות התערוכה החדשה, שהוקדשה הפעם לנושא אופנת הלבוש בכפר בעשורים הראשונים לקיומו. ההתלהבות וההתרגשות למראה הילדים והמבוגרים בצילומים, הייתה רבה. מי שזיהה את עצמו בילדותו ומי שזיהה את הוריו או את שכניו. מארגנות הטקס, חברות צוות המרכז לתיעוד ומורשת רמות השבים, התקשו לנתק את הבאים מהצילומים ולכנסם ברחבת הדואר.

את הטקס פתחה איריס מורג, האוצרת של התערוכה, שפרסה לפני הקהל את מסכת ההכנה של התערוכה: מבחירת הנושא, עבור לאיסוף הצילומים מהמשפחות (את מירב האיסוף יש לזקוף לזכותה של תמר ישר), בחירת הצילומים המתאימים לתערוכה באיכותם ובתוכנם, עיצובם בכישרונה ובידיה האמונות של שירה ורשבסקי-פלד, העברתם לדפוס והתגייסות ארז, עוזריו, ואנשי המזכירות להובלת לוחות הצילומים ותלייתם – לכולם תודה!

לאחר דברי הפתיחה של איריס בירך אופיר אדלמן, חבר הוועד ויו"ר 'עמותת רמות השבים המתחדשת למען תושביה', המממנת זו השנה השלישית את תערוכות החוצות שלנו. אופיר בירך גם בשמו של ראש הוועד לואיס רוסו, ששהה בחו"ל.

עיקרו של המפגש היה סיפורה של יעל דגן-אייל. יעל הפליאה בזכרה את פרטי בגדיה כילדה ואחר כך כנערה בכפר ואת ימי הביקור של 'התופרת', שהתאימה בגדים שעברו בין אחים, או נשלחו מדודים באמריקה. סיפורה של יעל עורר זיכרונות של משתתפות נוספות בקהל, ויצר התעוררות כללית.

הטקס הסתיים בהרמת כוסית לרגל פתיחת התערוכה ולרגל השנה החדשה, וגם התפוחים בדבש לא חסרו.

התערוכה המוצבת כאמור על 'שביל התערוכות' בין המזכירות למשרד אל-על, תישאר למשך החודשים הבאים, ותושבי הכפר, גם הפחות ותיקים, הצעירים ואף הילדים, מוזמנים לצפות בה ולהתרשם מהמשמעות של הגירה, התאקלמות והתאזרחות בארץ החדשה, כפי שהן באות לביטוי בלבושם של המבוגרים והילדים.

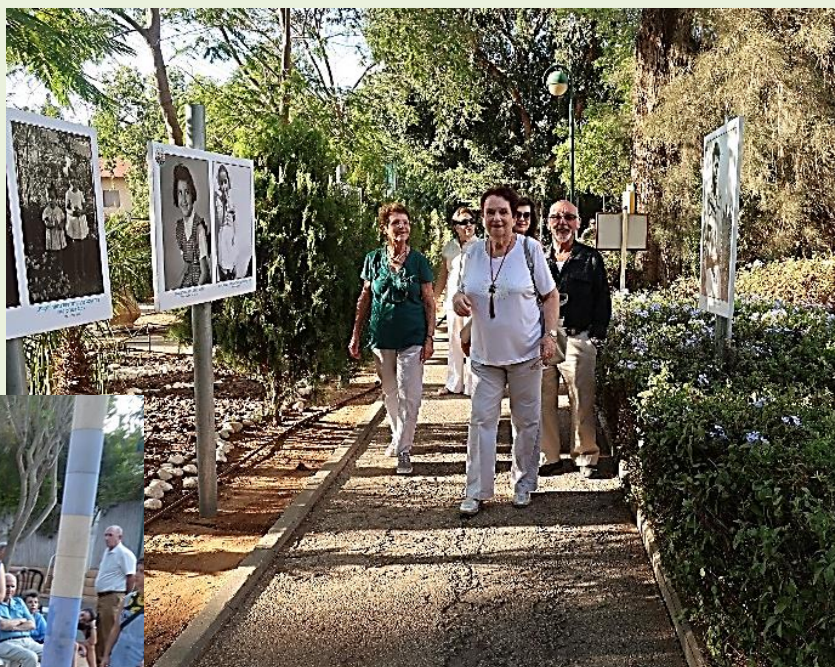
לצערנו במהלך ההכנות נפלו גם טעויות, עליהן הצוות מתנצל:

בכרזת ההזמנה יש להוסיף:
זלמר ומרים שפיר, רמות השבים, 1950.
אוסף משפחת ליור.

בהבזק האחרון, מתחת לתמונת
משפחת ברליצהיימר, צריך להיות:
פאולה עם בניה זאב ויוחאי.

תמונות מטקס הפתיחה

צילום: איריס מורג

צילום: גון ישר

צילום: איריס מורג

צילום: איריס מורג

צילום: גון ישר

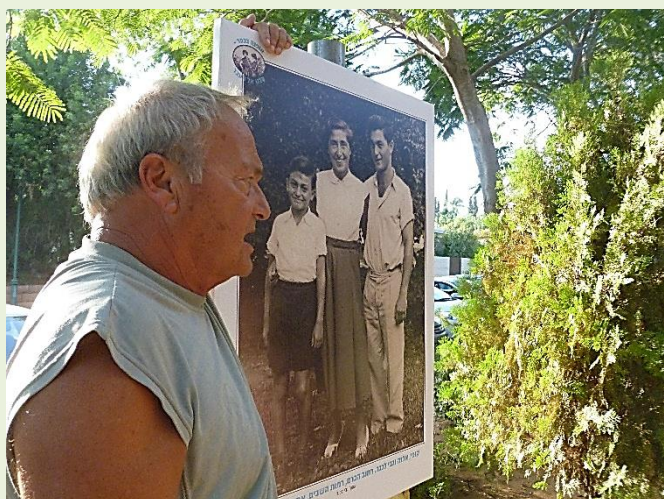
צילום: גון ישר

צילום: גון ישר

צילום: איריס מורג

צילום: גון ישר

alon.ramot.hashavim@gmail.com

צילום: גון ישר

רואה כחל

זך גהר

אֲדָמָה רִפְתָּה לְבִהָלָה
 אִישׁ בְּלֶבֶן צוּבֵט לִי בַחֲזָה
 "הוא כחל".

נִרְטַבְתִּי כְּלִי,
 הִכְחִיל גּוֹפִי בְּכִתְמֵי הַפְּרֹכֶת,
 מְקַשְׁקֵשׁ בְּזָהָב שְׁקָעֵתִי לְשֵׁם
 וְאֲנִי בָּא בִיָּמִים עָלֶם הַדָּגִים.

אֲבָדוּ לִי הַכּוֹכָבִים וְזָמַן שְׁמֶשׁ לְקָדוֹשׁ,
 אֲזַנִּי מִלְּאוּ בְּשִׁקְטָא כְּזִימֵי סוּסוֹנֵי הַיָּם
 הַפּוֹעִים בָּלוּ, בָּלוּ, סָבִיב,
 רואה כחל כִּי אֵין שָׁחַר.

וְהַיָּמִים הַנֶּחֱסִים בְּבוֹאֵי
 שׁוֹכְחִים הָאֶתְמוּל
 מְקַדְּשִׁים אוֹתִי.

כְּשֶׁמְצוּלוֹת יִהְיֶה לְשִׁמִּים
 אֶפְשָׁט סִנְפִּירִי, אֲנִיץ לְכֶנֶף מִלְּאָכִים,
 אֶעוֹף, אֶפְזֵר לְכָל הַשִּׁקְטָא הַכָּחַל,
 כִּי אֲנִי חַי עַל פִּנְפִּי הַשְּׂכִינָה,
 בְּמַעֲלוֹת וּמוֹרְדוֹת קְדוּשִׁים.
 בְּאַמֶּת חַי.

וְאוֹלִי לֹא.

סיכום החאחרים על לידת השפה

סיכום החאחרים על לידת השפה

בעקבות שאלות שנשאלתי אחרי פרסום המאמרים שכתבתי בנושא השפה - "[הדיבר הראשון](#)" ו"[מהשפה ולחוץ](#)", החלטתי לסכם את התמונה הרחבה במאמר הנוכחי.

המאמר "[הדיבר הראשון](#)" דן באבולוציה הביולוגית שהייתה נחוצה כדי שהמצאת השפה תהיה בכלל אפשרית.

הסברתי שללא בני שיח פוטנציאליים אין היכולת להתקשר באמצעות שפה מהווה יתרון ושלכן, כדי שהיכולת לתקשר באמצעות שפה תתפתח, היא צריכה להיות מושתתת על יכולת קצת אחרת שנותנת יתרון גם כאשר "אין עם מי לדבר".

הצעתי את יכולת ההכללה וההמשגה כמועמדת אפשרית לשמש כבסיס לשפת תקשורת. אחת השאלות שנשאלתי הייתה אם יש סיכוי שמספר פרטים נפרדים באוכלוסייה יקבלו יכולת מסוג זה במקביל, באופן ביולוגי.

להערכתי מדובר באפשרות בלתי סבירה.

יש אמנם מוטציות שיכולות להיווצר באופן ספונטני בהסתברות גבוהה (ע"ע [טריזומיה](#) מן הסוג שגורם להיוולדות אדם הלוקה בתסמונת דאון; באוכלוסייה גדולה די הצורך מתרחשת מוטציה זו בו זמנית ובאופן בלתי תלוי בפרטים רבים), אבל המוטציה שבה עסקינן לא התרחשה בשימפנזים אפילו פעם אחת במשך מיליוני השנים שחלפו מאז נפרדו אבותינו מהם ולכן זו ככל הנראה לא מוטציה בעלת הסתברות גבוהה והסיכוי שהתרחשה מספר פעמים באותו דור נמוך.

מכיוון שמדובר באבולוציה ביולוגית, עבר מן הסתם זמן רב (דורות רבים) עד שיכולת ההמשגה הפכה לנפוצה באוכלוסייה.

הזכרתי במאמר זה את שיחתי עם דוקינס בעקבות ספרו Unweaving the Rainbow, ספר שבו תהה על האירוע המכונן שבעקבותיו הומצאה השפה והוא קיבל את עמדותי שאירוע מכונן זה הוא פחות חשוב מן התהליך שקדם לו ושאותו תיארתי במאמר "[הדיבר הראשון](#)".

את ההתכתבות ביני לבין דוקינס תוכלו לקרוא בשני הקישורים הבאים:

[המכתב שלי לדוקינס](#)

[תשובת דוקינס](#)

ב"[מהשפה ולחוץ](#)", חזרתי לאותו רגע מכונן שעליו דיבר דוקינס בספרו.

אם עקבתם אחרי טענתי, וודאי הבחנתם בכך שהאבולוציה ש"[מהשפה ולחוץ](#)" דן בה אינה ביולוגית אלא רעיונית:

פרט בודד הבחין ביכולת זיהוי התבניות של פרטים אחרים והחל להשתמש בה כדי "לאלף" אחרים. בני דורו, שהיו כבר בשלים לעניין מבחינה שכלית, קלטו את הרעיון מהר מאוד והתחילו גם הם "לאלף" את הסובבים אותם.

בניגוד לגנים – רעיונות לא זקוקים לחילופי דורות כדי להתפשט באוכלוסייה.

הם מועברים בקלות מפרט חי אחד למשנהו.

לכן, בניגוד ל"היריון לקראת השפה" שבו עסק "[הדיבר הראשון](#)" ושנמשך זמן רב, השלב של "התפרצות השפה" שבו דן "[מהשפה ולחוץ](#)", היה ככל הנראה מהיר מאוד ונמשך על פני דורות בודדים (אולי אפילו דור בודד).

יש להבדיל בין היווצרות "רעיון השפה" לבין התפתחות השפה המדוברת עצמה.

די ברור, למשל, שהמילה "אטום" לא הומצאה בתחילת דרכה של השפה כיוון שהמושג שאותו נועדה לתאר התפתח מאוחר יותר.

למעשה, היווספותן של מילים לשפה קשורה כמעט תמיד להתפתחות רעיונית בתחום שאיננו השפה עצמה.

יוצאות מכלל זה שפות ייעודיות שהמצאנו לאורך ההיסטוריה, כמו:

שפה כתובה, שפה לתיאור מספרים, שפה לתיאור תווים, שפת המתמטיקה, שפת הסימנים, שפת תנועה, שפות מחשב וכדומה.

נופי רמות השבים

צד צהר

קרן אור

